

A szegedi paprika versenyképességét csak nagyüzemi termeléssel lehet megőrizni

Ankétont vitatták meg a paprikatermesztés kérdéseit a termelők és a szakemberek

Mintegy hét óra hosszat tartó ankétont tárgyalták meg tegnap a termelők és a szakemberek a szegedi paprikatermesztés kérdéseit. Nagy István, a Hazafias Népfőrtárs városi titkáranak megnyitotta szavai után dr. Erdei Ferenc, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára tartott előadást a paprikatermesztés jelentőségéről, utána pedig Obermayer Ernő Kossuth-díjas akadémikus ismertette a paprika mennyiségi és minőségi termesztésének kérdéseit. A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat részéről Engi János főmérnök vázolta azokat a problémákat, amelyek jelenleg nehezítik ennek a híres szegedi kultúrnövénynek ipari feldolgozását. Az előadások után sok hozzászólás hangzott el mind a jelenlévő szakemberek, mind pedig a paprikatermelők részéről.

A tanácskozás egyhangúan megállapította: a paprika igen hírneves és becses terméke Szegednek, azonban feltétlenül meg kell változtatni a termelés módját,

mert az eddigi kisüzemi, háziipari jellegű termelés rendkívül drága, költséges. Bulgáriában már messze elkerülték bennünket. Szegeden 1957-ben érték el a legmagasabb átlagtermést, amikor holdanként 35 mázsa paprikát szüreteltünk le, Bulgáriában ezzel szemben öntözési módszerrel — és nem utolsósorban a nagyüzemi gazdálkodás adottságait kihasználva — 150 mázsa paprikatermést is elértek. Nem kell azonban Bulgáriába elmenni, nálunk Magyarországon is minden lehetőség adva van a terméshozamok növelésére és így a paprika olcsóbb előállítására. Az egyik solti tsz. 60 holdas öntözési paprikatáblájára 62 mázsa termést hozott holdanként, de jó eredményt ért el öntözési módszerrel a Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet öthalmi üzemegységére is, ahol öntözés nélkül 41, öntözéssel pedig 82 mázsa paprikatermést takarítottak be.

Jelenleg úgy áll a helyzet, hogy Kalocsa is megelőzte Szegedet a paprikatermesztésben. Az elmaradás csak úgy szüntethető meg, ha a szegediek fokozatosan áttérnek a szövetkezeti nagyüzemi termelésre, mert

a jelenlegi helyzetben még a rendkívül alacsony, 20 mázsa holdankénti átlagtermés is veszélyeztetve van. Babonás hiedelmek az olyanok, hogy az egyéni gazdaságokban termelt és a régi kisalmi feldolgozású paprika jobb minőségű. Az elmúlt 10 éves tapasztalatok ennek éppen az ellenkezőjéről tanúskodnak: a gyári feldolgozású paprika szín és zamatos szempontjából is felül múlja a felszabadulás előtti éves termését.

Minden paprikatermelő beláthatja, hogy a 7-8 ezer forintot holdankénti termelési költség rendkívül magas. A mázsánkénti 300 forintot átlagos árat sem lehet sokáig fenntartani ebben a helyzetben, hiszen a többi mezőgazdasági terményárhoz képest igen aránytalan. Ha a szegedi »paprikások« azt akarják, hogy termékük továbbra is keresett cikk legyen a világpiacon és a jövőben is fokozza Szeged hírnevét, akkor keresniük kell a többtermelés megvalósításának lehetőségeit. A tudományos szakemberek már megvizsgálták, hogy a nagyüzemi már jórészt lehetőség nyílik a termelés gépesítésére.

Gyakorlatilag már jelenleg sincs akadály a gépi palántázásnak, a gépi kultiválásnak, az öntözésnek, a szállításnak stb.

és csupán a szedést kell kezei erővel elvégezni. Szegeden és környékén mintegy 500-1000 kataszteri holdon lehet megvalósítani az öntözéses paprikatermést, annál is inkább, mert olcsó és jó minőségű öntözővíz áll rendelkezésre. A terméshozamok növelése érdekében ezenkívül alkalmazni kell a langyosvízi palántanevelést, a vetőmag jarovizálását, amelynek az a jelentősége, hogy több mint egy héttel hamarabb bekövetkezik az

érés és holdanként mintegy 15-18 mázsával növekszik a termésátlag.

Egyik legjobban vitatott kérdése volt az ankétoknak, hogy hol, miképpen és kinek a költségére oldják meg a tárolást. A Paprikafeldolgozó Vállalat képviselői szerint — bár 1950 óta sokat fejlődött az üzem — jelenleg mindössze napi 7 vagon kapacitású szárító berendezésük van, és körülbelül 250 vagonnyi paprikát tudnak tárolni. Ha figyelembe vesszük és holdanként mintegy 2000 vagon paprika terem Szegeden, amelyet szeptemberben és októberben kellene begyűjteni, akkor világos:

a jelenlegi tárolóhely semmiképpen sem elegendő.

A vállalatnak és a népgazdaságnak is előnyös volna, ha a termelők — a tsz-ek és egyének — már kint a földön ládába szüretelhetnék a termést, de ehhez a jelenlegi helyzetet számításba is mintegy 400 ezer ládára lenne szükség. Erre pedig nincs pénz. Felmerült olyan javaslat, hogy bizonyos helyeken, elsősorban tsz-ek területén, szárítókat kellene létesíteni. Itt is az a kérdés nyomul előtérbe, hogy ki építse meg ezeket a berendezéseket és honnan vegyék rá a szükséges fedezetet.

Meg kell azonban oldani ezeket a problémákat mindegyikben, még pedig a lehető legsürgősebben. Mint a tanácskozás ismételt és végérvényben is leszögezte: a terméshozam emelése legfontosabb, mert ennélkül a szegedi paprika magas önköltsége miatt lemarad a versenyben. A mindenképpen reális és hasznos tervek, elgondolások megvalósításához már holnap hozzá kell fogni, operatív módon intézkedni kell, nehogy egy újabb tanácskozással legyen szükség.

Pénteken és szombaton teljes ülést tart a SZOT

A Szakszervezetek Országos Tanácsa szeptember 25-én és 26-án tartja ötödik teljes ülést Budapest, az ÉDOSZ-székház nagytermében.

A tanácskozás első napi-

rendi pontja a szakszervezeti mozgalom néhány időszerű kérdése és további feladatai a szocializmus építésének gyorsításában, amelynek előadójá Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára. Második napirendi pontként Horn Dező, a SZOT elnöke kerüli hazánkban a szocializmus építésének meggyorsítására, egyenesen azért, hogy a munkások, parasztok, értelmiségiek még gondtalanabb életre irányuló igényeit kielégíthessük. A szocialista építés meggyorsítását, a helyesen fokozódó igények kielégítését mind az ipar, mind a mezőgazdaság

Hozzáértéssel és felelősséggel

Közeledik az MSZMP, a magyar kommunisták kongresszusa, amely a közvetlen pártfeladatokon túl évekre megszabja hazánk politikai, gazdasági és kulturális életének irányát. Alapos megvitatásra kerülnek majd második ötéves tervünk irányelvei és ezzel együtt az egész nép anyagi, kulturális színvonala további növelésének lehetőségei. A kongresszus munkája — miként a párt egész tevékenysége — az emberért történik, hogy szépítse, gazdagítsa életét. Ezért a párt és tevékenységét ez hatja át.

Az MSZMP mindenki által ellenőrizhetően és szerényen, becsületesen teljesíti és fejezi ki a nép törekvéseit. Eből adódik, hogy érdeklődéssel várja az ország a kongresszust, hiszen ott a szóvalódi értelmében az egész nép ügyéről, további boldogulásáról lesz szó. Bizonyosra vesszük, hogy a kongresszus nem rejti majd véka alá a fejlődésünket gátló hibákat, ezek között azokat sem, amelyek némely vezető elrugaskodásával, az ember véleményének semmibevevésével függnek össze.

A kongresszusi készülődést jelentik a párt-alapszervezetek vezetőségét újjáavasztó taggyűlései is, amelyek e hónap elején kezdődtek és most is tartanak. A kommunista számvetést végezzük, felmérjük a megtett utat és figyelmüket általában a teendőkre irányítjuk, hogy adott területükön a legjobban végezhesék a párt politikájának megvalósítását, ami egyet jelent a dolgozó emberek ügyének szolgálatával. A lüktető élet minden főbb kérdése sorra kerül a taggyűléseken. Ezt mutatják az eddigi tapasztalatok, miután mind Szegeden, mind a járásban a párt-alapszervezetek jóval több mint felében lezajlottak már a vezetőséget újjáavasztó taggyűlések.

Nagy figyelemmel, hozzáértéssel és felelősséggel foglalkoznak a taggyűlések a termelés kérdéseivel is, hiszen a munka volt és marad a társadalom és benne az egyén előrelépésének alapja. Az MSZMP helyes politikája nyomán életszínvonalunk emelkedése a nép jó, odaadó munkájából fakad és ez adja a jelen, meg a jövő aranyfedetét. A termelés kérdéseivel való beható tördés azért is örömdetes, mert, mint ismeretes, napirendre került hazánkban a szocializmus építésének meggyorsítására, egyenesen azért, hogy a munkások, parasztok, értelmiségiek még gondtalanabb életre irányuló igényeit kielégíthessük. A szocialista építés meggyorsítását, a helyesen fokozódó igények kielégítését mind az ipar, mind a mezőgazdaság

termelésének és termelésének növekedése biztosítja. Nem új, de örök érvényű megállapítás ez. Nagyon jó, és ennek így kell lennie a jövőben is, hogy a termelés kérdéseinek vizsgálatánál első helyen szerepel a munkakörülmények lehetősége szerinti javítása, a munkások, műszaki értelmiségiek javaslatainak figyelembe vétele. A taggyűlések útravalóul ezt is adták az új pártvezetőségeknek és tevékenységüknek soha nem feledkezhetnek meg erről sem.

A Szegedi Falemezgyár gőzfűrés üzemének párttaggyűlésén is nyílt, őszinte vélemények hangzottak el, hogy az alapszervezet élete pezsgőbb, munkája hatékonyabb legyen. A Gőzfűrés párt-alapszervezetének mind a 39 tagja jelen volt a taggyűlésen és közülük 16-an szólaltak fel. A termelés kérdéseiről szakszerűen beszéltek és tettek javaslatokat. Bulik elvtárs kérte, a gazdasági vezetők gondoskodjanak arról, hogy a munkások ismerjék, mit teljesítenek. A teljesítmények rendszeres értékelése fontos a kongresszusi versenyben is, hiszen az emberek tudni akarják, hol tartanak igyeik megvalósításában. Hódi elvtárs az üzem igazgatóját, Dani elvtársat bírálta, amiért nem tartózkodik eleget az üzembeszben, a munkások között. Kétségtelen, hogy egy igazgatónak sok olyan intézménylője akadhat, ami az íróasztalhoz köti. Ezt azonban nem hozta fel méltóságú Dani elvtárs, hanem nagyon helyesen, a bírálatot elfogadva arról beszélt, keresi a lehetőséget, hogy többet tartózkodjék a munkahelyeken, s így közvetlenül értesülhessen egy-egy problémáról, a munkások észrevételeiről. A taggyűlés hangot adott annak is, hogy a gazdasági vezetőknek a jövőben is tördniök kell a munkakörülmények javításával.

Felelősséggel beszéltek a termelésről a szegedi állami gazdaság kommunista taggyűlésükön. Teljes joggal ostromozták a gazdasági vezetést, amelynek lazasága következtében jelentős károk keletkeztek a termésben. A taggyűlésen jelenlévő igazgató, Orbán György elvtárs pártiszterületi megkísérelte útját állni a feljebb elhangzott jogos kritikáknak, azonban magatartását a taggyűlés nagyon helyesen visszautasította. Nyomatékkal hangoztatták, a gazdaságban történtek arra intenek, hogy nem lehet megtérni a felelőtlenséget, hanyagságot.

A Szegedi Kenderfonógyár II-es párt-alapszervezetéhez három fontos üzemrész: a kártoló, a finomító és az előkészítő tartozik. Ha ezekben az üzembeszben akad a munka, vagy bajok vannak a minőséggel, akkor ez kihat a gyár egész munkájára. A párttaggyűlés ennek ismeretében foglalkozott a termelés helyi dolgaival. A vezetőség beszámolója önkritikusan elismerte, hiba volt, hogy nem foglalkoztak kielégítően a termeléssel, nem kérték egyes kérdéseinek megoldásához a munkások, műszaki értelmiségiek segítségét. A taggyűlés fel-tárta a kongresszusi verseny eredményeit, például, hogy terven felül nagy mennyiségű kevéskötő aratószineget gyártottak a mezőgazdaságnak. Felvázolták azonban a gájanak embertársainak feladatokat is. Így többek között, hogy állandóan figyelemmel kell kísérni a gyártási eljárások megtartását és törekedni kell az előfőnóban észlelhető munkaerő-hullámsz megszüntetésére. A munkaversennyel kapcsolatban rámutattak, szükség, hogy az eddigieknél jobban adjon ehhez segítséget a szakszervezet. Azt is aláhúzták — és ez is nagyon megzívlelendő —, hogy min-

den kommunista politikailag és szakmailag képeznie kell magát, mert csak így tud lépést tartani a rohamosan fejlődő élet követelményeivel.

A szegedi járás községeiben megtartott párt-alapszervezeti vezetőségi újjáavasztó taggyűléseken a meghívott párttaggyűlések képviselőinek jelenlétében tanácskoztak a kommunista. A sok fontos kérdés között jelentőségének megfelelő helyet foglalt el a termelés előrehaladása a mezőgazdaságban. A taggyűlések általában mindenütt rámutattak, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakítása szükség szerű az egész nép, közöttük a dolgozó parasztság életkörülményeinek javításához, a szocializmus építésének meggyorsításához. A taggyűléseken a párttaggyűlések részéről szép elhatározások születtek. Dócon például Király és Muhari elvtársak bejelentették, hogy belépnek a sándorfalvi Rózsa Ferenc Tsz-be és annak dóci üzemegységében dolgoznak majd. A baksi községi pártiszter taggyűlése is úgy látta, adóttak a lehetőségek, hogy a községben termelőszövetkezetet alakítsanak majd. Ennek érdekében természetesen türelmesen beszélnek az egyéni gazdákkal és megmondják nekik: saját jobb életükért, a társadalmi fejlődésért válasszák a közös gazdálkodást. Persze nem erőszakoskodnak, hiszen a döntés joga az egyéni gazdáké. Szatmazon arról is beszéltek a kommunista, milyen segítséget adnak a közös munkát összel kezdő új termelőszövetkezeteknek, hogy minél eredményesebben végezhessék teendőiket.

Sikeres taggyűlések zajlottak le a járás géppalotáiban. A párttaggyűlések és önkritikusan vizsgálták a géppalotás munkáját a mezőgazdasági termelés fel-lendítésében. Szóltak arról, a termelőszövetkezeteknek minden gépi segítséget megadnak, hogy az őszi mezőgazdasági munkákat jól végezhessék, minél kevesebb emberi erővel. A termelőszövetkezetek párttaggyűlésein is sokat és előremutatóan foglalkoztak azzal, hogy milyen lehetőségek állnak a tsz-ek előtt a termelés fokozására, a tagság jövedelmének emelésére. A mórakalmi Vörös Október Tsz is a belterjesség irányában fejleszti gazdaságát. Új tiz holdnyi gyümölcsösük van és idén fordult termőre öt holdnyi őszi barackos kertjük. Természetesen nem hanyagolják el az állattenyésztést sem, hiszen a jövedelem emelésében ennek nagy a szerepe.

Mind a szegedi, mind a járási párttaggyűléseken határozatba is foglalták, hogy mit tesznek a termelés további eredményeiért az adott területnek megfelelően. Az üzemek kommunista pedig kijárnak majd a falvakba dolgozó paraszt testvéreikhez és elbeszélgetnek velük arról, hogy mit jelent az egyének, a társadalomnak a nagyüzemi termelés a mezőgazdaságban.

A párttaggyűlések után most már a taggyűléseken hozott határozatok végrehajtásán a sor és gondoskod-junk arról, hogy azok ne maradjanak holt betűk. Nem könnyű ez és bizonyára nem lesz sima az út. A kommunista azonban vállalják a munkát, hogy javára szolgáljanak embertársainak. Október első napjaira befejeződik a párt-alapszervezetekkel a vezetőségek újjáavasztása. Minden párttaggyűlések elősegíteni, hogy a pártélet és a pártmunka elevensége, a párttaggyűlésekkel kialakult kapcsolat a taggyűlések után tovább fokozódjék.

Mert a követelményeknek megfelelő munkát csak így végezhetünk!

(m. s.)

Ma a Bánk bán-nal nyit a Szegedi Nemzeti Színház

A Szegedi Nemzeti Színház évadnyitó előadására ma, csütörtökön este 7 órakor kerül sor. Az 1959-60-as évadot Erkel Bánk bán című ötfelvonásos nemzeti operájával nyitják meg. A felújított Bánk bán szereposztásában néhány figyelemre méltó változást tapasztalhat a közönség. Melinda szerepét ezúttal Horváth Anna énekli. A szerzői utasítás szerint Melindát kóloratúr szopránnak kell énekelnie, s Szegeden először igazodnak most ehhez, mert megelőzően drámai szopránra osztották ezt a szerepet. II. Endre magyar király szerepében Szalma Ferenc lép fel.

A további szereposztás a következő: Gertrudis: Turján Vilma; Ottó: Vargha Róbert; Bánk bán: Megyesi Pál; Tiborc: Horváth József; Petur bán: Szabady István; Biberach: Sinkó György; Solom: Lakatos János. Az opera Megyesi Pál rendezésében, Sándor Sándor díszleteivel és Mezey Károly koreográfiájával kerül színre.

Az évad első bemutatója Hervé Nebántsvirág című boházatos operettje lesz holnap, pénteken este 7 órakor. Calderon romantikus drámájának, A zalamei bíró-nak a premierjére október

(Liebmann Béla felv.)

Pisti, Kati, Ildi... meg a többiek mind megvannak, s a józsi alvás után következhet a finom reggeli. A kis névjegyek rögtön rákerülnek az apró csuklókra, abban a pillanatban, amint az elsőt szippantják az új emberkék. Így biztosítják, hogy ne cserélhessék össze őket, a tiszta klinikai vagy kórházi ágyakban.